

regnelighed og deslige. Overhovedet er der mange Ting, som vedrøre det offentlige Liv, angaaende hvilke man trænger til at faa Udtalelse fra de overordnede Sundhedsautoriteter, saaledes med Hensyn til hele Sundhedsforvaltningen Landet over og med Hensyn til Tilvebringelsen af ny Love. Og man kan i Virkeligheden ikke paaregne, at de Mænd, som sættes der ind, og hvis Valg hovedsagelig skyldes deres fremragende Stilling som Læger, altid skulle være i Besiddelse af de fornødne Betingelser for at røgte dette Hverv eller virkelig skulle have Interesse for Spørgsmaal, som tit ere af juridisk eller personlig Karakter. Det kan man kun, naar man skaber en særlig Institution, og saa maa man virkelig finde sig i at faa nogle flere Embedsmænd, hvad man her som andre Steder ikke kan slippe for, naar man overhovedet vil have en Forbedring af Forholdene.

Der blev anført som Grund til, at Folketinget havde vist Tilbøjelighed til at lade dette Spørgsmaal ligge — eller skyde det fra sig, hvad man nu vil sige —, at der var Uvilje fra Justitsministeriets Side til at tage andre Reformspørgsmaal op. Det er nu ikke ganske rigtigt, jeg er villig til at tage de fornødne Reformspørgsmaal op, som der er Tale om. Den første ærede Taler omtalte, at der ikke skulde have været den fornødne Villighed hos Justitsministeriet til at optage Reformen paa Apotekervæsenets Omraade, saaledes som Tinget ønskede det, og at man derfor havde undladt at behandle dette Lovforslag for at tvinge Justitsministeriet frem. Nu bemærkede det ærede Medlem dertil ganske korrekt, at det ikke er noget tvingende Middel, og man *tvinger* ikke mig til at tage andre Reformen op. Jeg behøver overhovedet ikke at tvinges, og jeg forstaar egentlig slet ikke Bebrejdelsen her, thi jeg har jo taget det nævnte Reformspørgsmaal op, idet jeg har forelagt et Lovforslag derom. Ganske vist indeholdt det ikke noget om Afløsning af Apotekerbevillingen, men det var af den gode Grund, at jeg ikke kan paavise, hvorledes dette lader sig gøre, og jeg har udtrykkelig sagt: kan Tinget under Udvalgsbehandlingen paavise en saadan Ordning, skal jeg gerne være med til en nærmere Prøvelse af Sagen. Men for øvrigt er det Forslag, jeg har fremsat, naar man virkelig gaar det igennem, i det hele et ret omfattende Reformarbejde, selv om det ikke omfatter alle Enkeltheder ved hele Apotekervæsenet. Jeg har fremsat Lovforslaget, men Tinget

har ikke gjort noget ved det. Det er tredje Samling, det foreligger, men det er vistnok endnu ikke naaet til 2den Behandling. Ja, der er end ikke afgivet nogen Udvalgsbetænkning. Saa omtalte det ærede Medlem en anden Reform: det var i det hele taget Ordningen af de lægelige Forhold. Det er min Overbevisning, at naar først vi faa Sundhedsraadet, er det ikke blot Apotekervæsenet, der trænger til en Reform, men ogsaa de underordnede lægelige Forhold, baade for dem af offentlig og dem af privat Karakter og dem, der staa midt imellem. Men skal Justitsministeriet virkelig tage fat paa disse Reformen — og Ministeriet maa vel gaa i Spidsen — saaledes at der kan komme noget godt og nyttigt ud deraf, saa maa det, som sagt, have den bedst mulige Assistance ved Siden af sig, men det har det ikke i Sundhedskollegiet. Det kan ikke vente fuldentd godt og dygtigt Arbejde ved Reformen, hvis Forberedelse fordrer et vidtløftigt Arbejde, saa længe det kun har denne Autoritet ved Siden af sig. Det maa have en anden, og derfor er det den naturlige Vej at gaa: først at reformere fra oven af, saaledes at man faar Sundhedsraadet; naar saa Ministeriet ved Siden af sig har dette Sundhedsraad med Chef og Bisiddere, saa kan det være Tid at tage fat paa de andre Reformen, og dertil skal jeg være fuldstændig villig. Naar den sidste ærede Taler gjorde en Bemærkning om, at vi i vor Lovgivning manglede en Bestemmelse om Tilsyn med Læger, der bare sig uheldig ad, saa skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selve dette Lovforslags § 9,3 netop har særlige Bestemmelser, der gaa ud paa at føre Tilsyn i saa Henseende, saaledes at man kan blive af med udygtige, samvittighedsløse Læger, noget, man ikke kan nu for Tiden. Det skal jeg imidlertid ikke komme videre ind paa. Skulde der virkelig blive nedsat et Udvalg, som kunde arbejde paa det, og som vilde fremme Sagen, skal jeg være villig til at arbejde med og være villig til at række mig saa langt, som jeg overhovedet kan forsvare for mig selv.

Busk: Jeg vil kun sige, at naar den ærede Justitsminister var saa evigglad over de Udtalelser, her faldt, saa er han mere nøjsom, end jeg havde troet, men saa kunne vi andre ogsaa være det, for hvad have de to ærede Talere, som have haft Ordet foruden mig, sagt? Den ærede første Taler motiverede, da han havde Ordet for anden Gang, sit Standpunkt saaledes, at